

զաւակս : Եւ ընաւ չէի խորհեր աստ
փորձարհնութեան մը լիայն, իմ աստ
նշադրութեան ծագիւրագիւր Քան
գրաւեալ էր, որուն մասնակցեալս
վարպետէս հրաման մը կորելուեմն
չէի խորհել, հետեւաբար անոր այս
նախնկալ վնասանմութենէն յանկար
կիկ գալով, քարացած մնացի :

—Եկու՛ր ձեռքս պահ՛, զաւ
րաւ, արտասուելով, գործերուս
սին յանձնաքարութեան մը չեմ ը
փել, բայց աղիկիս գիտեա իր աշ
խատն է : Կը փափաքեմ որ իբր իմ
րակապն աւանդ մը պահեա զայն
այսպէս վարուեա հեռա :

Միշտէն այն ատեն վարպետիս
տասուելը չէի տեսած, հետեա
լանոր արցունքները զիս ալ յուգ
րայն է : Կը փափաքեմ պագի կարգ
մէսը :

Տիկիս Տագրեան, հօրը իշխաւ
յուզեւորով սկսաւ արտասուել :
—Ինչո՛ւ տրկի՛ն, ինչո՛ւ, ինչ
յուզեւորեաց դող ելլաւ, ինչ
դողգողեմն, փառք Աստուծոյ որ աշ
իր ձեռքով ասանկ փեսէ մը յան
է. հրախիթ էն : Եւ զո՛ւր մը
չափ եղջանիկ ըլլայինք աղիկս
ընելու պտառագային :

(Երեսնակ)